

شاخت قرآن ۲۷

پاداش:

خداوندر آیه ۶۲ لقره سوره همیزاید:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا إِذَا النَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ،

مَنْ أَمْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا،

فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عِنْدَنَا بِهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ مَجْزُونُونَ.

سلامان رک نمایان آردند و یورایان و یمیان و صابئین ها،

بلود کلی هر کس که ب آنقدر در آخرت ایمان آورد و کار درست کرد،

پاداش پیش صاحب اختیارش حفظ است نه ترسی دارد و عصمه ای.

این نظر خداوند نظر کوئی نداشت ناکنایه قرآنی که تصویر چگانه دارد چرا که توکنند بسیار برا دیده اید که بهم میتوانند عذر و سکون «اما نی» و عزم کنند تو «آخر» باشد
بسیاری از اشخاص یعنی هنوز همان بچشم و باهان طرز فکر مستند. بقول روانشناسان بسیاری از افراد درین همانکل شخصیت نسبت مثبت و شکل ممیزد.
از نظر خداوند تمام نهان نهانه ای (یعنی هنوز خدا) بسیارند خداوند پیغمبران را برای این فرستاده که مردم درست کار را باشند و عمل صالح یعنی کار درست بشنند. چون

خداوندر آیه ۸۲ لقره سوره همیزاید:

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِذْلِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ، هُمْ فِيهَا غَالِدُونَ.

کنی که ایمان آردند و کار درست کردند این بخش است هستند و بمحیث در آن خواهند بود.

آنچه از نظر خداوند و قرآن برای رفقن بہشت لازم است دو چیز است: ۱- ایمان هر کار درست. (عمل صالح) می بینیم که صحبت از پیغمبر را بیان نمیست. چون پیغمبران برای این فرستاده شده اند که مردم کار درست (کار صحیح و بی خشاست بسته) انجام دهند. چون خداوند در آیه ۱۵ سوره مرمنون پیغمبران همیزاید،

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ كُلُّا مِنَ الطَّيَّابَاتِ وَأَعْمَلُوا صَالِحًا.

اما پیغمبران از خود رفیعی های پاک نجف وید کار درست بینند.

لذا پیروان حقیقی بیغران کن نی هستند که از نعمت‌ای خداوند بخواهند و از خود رفیعی همی پاک بخودند کار درست (عمل صالح بینت) یعنی کار را کی دخداوند همی کرده تکنند. ولی:

خداوند را آیه ۱۱۰ آیه لقره سوره ۴۶ سپر ماید:

قَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُوَدًا أَوْ نَصَارَىٰ، قَلَّ أَمَا مِنْهُمْ فُلْحًا وَابْرَاهِيمَ، إِنَّ اللَّهَمَ صَادِقِينَ
گفته باجیکس وارد بخت نبیشو دگراندید یهودی یا صیحی باشد. این آزادی آنهاست. بلو اگر راست میتویید دلیلان را بیادرید.
كُلُّ مَنْ أَسْكَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ بُخْرُونَ.

آرسی برکس خود را تسلیم خدا آنند و میتوکار باشد، پادشاه پیش صاحب خوبیش محفوظ است شرمنی از دیگرانی:
فَإِنَّ إِيمَانَهُ دَلِيلٌ مُّبِينٌ لِّلظَّادِي عَلَىٰ شَيْءٍ وَّقَاتَتِ الظَّادِي لَيْلَتَ الْيَوْمِ كُلِّ شَيْءٍ.
وَهُمْ يَتَّلَوُنَ الْكِتَابَ، كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلُ قُولِيهِمْ.

یهودی گفته میجان دین ندارند و میجان گفتهند یهودی هادین ندارند.

در صوره قرآن آنها تباربی نی خود را میخواهند. افرادی داشتم عین حرف آنها امیر شدند.

تفسیرهایی بینیم که از کتاب دینی خود اطلاع ندارند عین حرف آنها را میزنند و میگویند اینها جزو میجان دارند وارد بخت نبیشو دهند و به جهنم میروند بجهنم اند. هم وارد بخت نبیشو نه پردازند این فرد و مذهبی که مادریم. این کونه تکری دکونه بینی افراد دینداری که اطلاعی از دین و فرقه ندارند آنها از ختن پیش بنا بر مجموع کردند.

خداوند را آیه ۱۳۰ جملت سوره ۹۶ سپر ماید:

إِنَّ الرَّحْمَمْ عِنْدَ اللَّهِ الْعِلْمُ.

گرامی ترین شاهیش خدا بالتعویی ترین شماست

می بینیم که از تطری خداوند و قرآن صحبت از اسم گفت. بکله صحبت از ایمان به عمل صالح (در تکاری) و تقویت است. هر دام تمام پردازان و قوی ادیان را اسلام یعنی شیوه حکم خداوند میدانند. دین و تکاری را ایمان و عمل صالح معرفی میکنند. و این تصور بگذانه را که بسیاری از ایمان از دین دیده نمیکنند. تصور اینکه فقط راه آنها صحیح است و تنها آنها بخت میروند. پچون خداوند را آیه ۲۵۰ صدیق گفراید: «لهم بغير انون را...» برای این فرضت دیگر مردم عادل باشند. و حقوق ایان را در جامعه محفوظ باشند.